

det Kirkelige, og jeg troer dog, at det vilde være et for stort Hensyn at tage til denne Magelighedshyt, om man vilde nøies med en saadan Erklæring og ikke bruge deres Kræfter til den Rætte for Communerne, som de kunde udrette. Hvad Skolevæsenet angaaer, hjemler jo Lovforslaget fremdeles Præsten en deelvis Indflydelse derpaa. Flere ærede Medlemmer have udtalt sig derimod; men jeg troer dog, at saalænge Religionsunderviisningen er henlagt til Skolerne, maa man, idetmindste det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Rosengrøn), finde, at der er en naturlig Grund til at lade Præsten fremdeles have Tilhyn med denne Deel af Skolens indre Virksomhed og Gjerning. Men selv om man vilde ganske berøve Præsten enhver Deel i Tilhynet med Skolerne, saa troer jeg dog ikke, at det vilde, saaledes som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Thurah) foreleden Dag udtalte, medføre en siebliffelig Forandring, f. Ex. i Methøden. Jeg troer ikke, at det vilde bevirk, at den meget omtalte og vistnok meget ofte misbrugte, men derfor ikke aldeles ubetinget forkastelige Udenadslæren vilde blive affkaffet. Jeg troer tværtimod, at den fortællende Læremaade har flere Venner blandt Præsterne og lettere fremdeles vil vinde flere Tilhængere blandt Præsterne end blandt den store Mængde af Børgfolk, og det kunde nok være, at naar det ærede Medlems Mening, som jeg sidst nævnte, i saa Henseende blev gjort gjældende, vilde han maaskee see sig noget mere fjernet fra sine Døflers Maal, end det nu er Tilfældet. Forresten kan jeg jo være fuldstændig enig med det ærede Medlem i Meget af, hvad han yttrede, og jeg skal navnlig erklære, at jeg for mit Vedkommende ikke er nogen Ven af den megen Udenadslæren, og navnlig da ikke af den taufelsøse. Jeg vil altsaa slutte mig til Lovforslaget, som det foreligger, i alt Væsentligt, men der er dog en, som det forekommer mig, litle Mängel, som jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa. Efter § 9 skulle Raadstuesamlingerne ophæves. Man maa nu tillægge disse Raadstuesamlinger saa lidt Betydning, man vil — man vil maaskee ogsaa med Grund kunne paastaae, at de have været brugte til Glæde, og vist er det, at de ikke ere blevne benyttede med nogen stor Virkning —, saa lig-

ger der dog deri en Garanti for Børgerne imod Misbrug af Myndigheden. Nu tillægges man ved dette Lovforslag Communalbestyrelsen en langt større Myndighed end hidtil, og vil dog med det Samme borttage den nævnte Garanti. Jeg siger ikke, at jeg troer, at Raadstuesamlingerne skulle vedblive; ingenlunde, men jeg troer, at der kunde være Anledning til at forøge Repræsentanternes Antal noget, om Kjøbstadcommunerne skulde ønske det, og altsaa til at ophæve Bestemmelsen i § 1 i Loven af 30te Marts 1860. Jeg troer, at vi have saa store Kjøbstadcommuner, at der vistnok dog for nogle af dem mulig kunde være Dnske om at erholde et større Antal Repræsentanter end netop 19, som er det højeste Antal, som den af mig nævnte Lovparagraf tillader. Jeg vilde foreslaae, at Bestemmelsen om Antallet af Repræsentanterne blev optagen i den Vedtægt, som efter § 8 skal udarbejdes for hver Kjøbstad, saaledes at der derved bliver fastsat for hver Kjøbstad et Maximum og et Minimum. Da denne Vedtægt jo skal forelægges Indenrigsministeren til Stadfæstelse, vilde Ministeren jo ogsaa ved samme Leilighed kunne udøve en Indflydelse paa det af mig omtalte Forhold.

Winther: Der er udtalt saa megen Roes over dette Lovforslag, og fra den ærede Ministers Side et saa lavt Maal af, hvad der skulde tilstræbes derved, at man kan vente, Mange ville være en almindelig Tilfredshed med det, hvorfor det maaskee kunde synes underligt, at Nogen kan have en Mening aldeles modsat den, som fra disse to Sider er bleven gjort gjældende. Ikke bestomindre skal jeg dog tillade mig efter Sagens nuværende Stilling i Korthed at udtale, at det forekommer mig, at naar man ikke kan faae Andet end en Lov som denne, medens der om kort Tid ventes at vilde foreligge et Lovforslag, som gjør det muligt at faae en Lov, der ordner det Forhold, som her foreligger til Lovgivning, paa en dertil bedre svarende og med Grundloven mere overensstemmende Maade, burde man hellere vente saa længe end tage det Stykke Lov, her bydes. Smidlertid synes det mig ikke sandsynligt efter de Udtalelser, som ere komne frem, at vi kunne blive frie for Lovfor-